

Scénář Od dětství s vírou

Lenka: Příběh, který chceme vyprávět, je příběh hodonínského děkana a faráře Josefa Zouhara, aneb Jak se to v učebnici dějepisu nepíše.

Klaudie: Josef Zouhar se narodil v Senetářově 8.října 1943. I když byl hodně malý vzpomínky na 2. světovou válku se mu vryly hodně do paměti.

00:49-01:25 Díval jsem se na ty bomby, jak podají a létají letadla, a díval jsem se tak, jako na hvězdičky na nebi a bylo to nějak před polednem a všichni byli schováni ve sklepe v krytě, tak si pamatuji ten okamžik, jak mě někdo z těch dospělých chytl, protože mě hledali, nebyl jsem v tom sklepě mezi nimi. Já jsem jako kluk měl asi 16 měsíců nebo 17, ale to si tak pamatuji, jak mě někdo chytl a přes ten dvůr běžel do toho sklepa, kde bylo asi 15-20 lidí.

Hanka: Jeho rodina válku přežila. Následující události včetně měnové reformy ji ale postihly velmi krutě. Byli totiž prohlášeni za KULAKY.

5:32-5:40 Ti, co měli nejvíc polí u domu nebo nějaké to hospodářství, tak nás prohlásili za vesnické boháče.

5:58:50-6:14 Když jsme posbírali všechny finance a tatínek si půjčil ještě od svého strýce, takže donesl potom po té měnové reformě 28 korun, tak si to pamatuju, to mně bylo 10 let.

6:20-6:26 A to byl vlastně základ pro naši 10člennou rodinu.

Lucka: Měnová reforma všechny peníze znehodnotila. Ani obyčejné nákupy tak v téhle době nebyly jednoduché.

6:54-7:29 Ještě v sobotu ráno najednou tatínkovi ti dlužníci za nějaké ty provedené práce na těch studních tak přivázeli peníze čili už naprosto bezcenné a někdo dovezl také pětitisíci korunu, tak maminka rychle běžela do obchodu, že a přišla s plácem, že honem aby to teda utratila. Donesla za to jenom kilo cukru.

Klauda: Pád měny byl krutý, lidem se nežilo lehce. Tehdy 11letý Josef měl už ale jasný jeho cíl.

9:30-10:00 Vzpomínám na takový první zážitek, když jsem byl asi pátáček, že tak jsem dostal od svého kmotra nějaké kapesní hodinky s takovým řetízkem velice pěkné a já jsem přišel za maminkou a řekl jsem jí, ať mě ty hodinky schová, že je zatím nosit nebudu. A proč je mám schovat, ona se ptala, a já povídám, že je začnu používat, až budu knězem.

Tom: Základní i střední školu dostudoval pan Josef bez větších potíží. Problém nastal ve chvíli, když si podal přihlášku na bohosloví. Ředitel si ho kvůli tomu pozval na kobereček.

30:09-30:18 No a ten učitel říká: Hele Zouhare nehrej na nás habaďuru, my víme, že máš podanou přihlášku na bohosloví.

Lucka: Maturita pak pro něj byla těžká. Ostatním studentům se gratulovalo. Jemu ale kvůli rozhodnutí jít cestou víry nikdo ani ruku nepodal.

31:46-32:14 Pocítil takovou určitou šikanu jako od některých spolužáků byli to jako jednotlivci jo, takže to byl takový ten trend tehdy té ateistické propagandy, no ale pak jsem třeba se setkal s těmi spolužáky, že třeba přišli abych jim pokřtil děti nebo je oddal nebo dokonce toho ředitele školy jsem potom pohřbíval maminku.

Lenka: Svou službu Bohu zahájil pan Josef Zouhar v Jedovnici. Následně přešel do Hodonína, kde působí jako děkan dodnes. Mnoho lidí přivedl k víře a jeho laskavost a dobrotu pocítujeme dnes a denně.